

o: den ordföranden i den svenska Riksdagen
Karl Johan Bergman

om du kanske också förestod det
den gångna. Jag behåller vår
rörelse, att vi på detta sätt
skola gå in till oss en av våra
allra bästa krafter. Men det
syns ju till för den som tuffe
tuffare följa saker, att det är
i Radikala klubbens tjänst som
du numera lägga ner ditt mesta
arbete & din största entusiasm.

Om du också, att jag
genom att också vilja offentlig
uttala mig i Radikala frågor
har förvärtat min plats i Ra-
dikala klubben, är jag villig att
utträda ner den - just som jag
måste medge, att det var
med bekant, de samvaror med
Radikala folk för mig just är
livets sätt. Vad jag gör privat
(Bergman)

7- 4727

30 nov. 1908.

Kära Anna,

Jag är gränslöst ledsen att
jag genom min frambjudna
tätning inom vår Röstrets-
rörelse också mig ur stånd
att offentlig uttala mig
i dagens brännande frågor i all-
mänhet & i denna speciella
fråga i synnerhet. Om man
vill uttala något för Röstretet,
måste man även göra detta offer.
För mig finns det också någon
annan fråga, för om Röstrets-
frågan blir löst, den går före
tryckfrihets- & yttrandesfrågorna

Jära prägar, ^{om} dödsstraffs tillämpning
i vissa fall, jära alla andra ar
de prägar, som ändras öfver sam-
hället & dela öfver folket i två
hälften. Nog öfver de, för vilken
liden jag står, men jag kan icke
taga på mig ansvaret inför
de många tusende kvinnor i
hela landet, som stå på den andra,
att låta dem representeras av en
person, som i deras ögon vore
värdens samhällsfärlig. Jag kän-
ner Röstningsföreningarna som
måndattning kunde bättre än
någon, & så länge vi hålla på
sammanhållningen & neutrali-
tet, för och de utbildade med-
lemmarna & framför allt de,
som äro med, om ledningen
finns sig all i vissa fall

so sin personliga frittets tillämp-
skuren. Den som icke ar samvete
eller andra betänkligheter kan
göra detta offer, bör icke heller
kunna ta på sig det ansvaret,
som följer med en folket, för
vilken hela landets hand sina
blickar riktade. Vi leva i ett
kritiskt tillstånd & Röstningsföretaget
angrepp från alla sidor, & de som
skola bota upp Röstningen ha nu
en mer än någonsin förut bör
ställning. Personliga angrepp
kräva — det gäller att icke
lätskilt inbjuda till angrepp.
Jag vet, att det är just i detta
stund dina & mina arbetar blija
siga, ^{med} de skall påstås förstå,
och för jag icke kunde låta för
dina kandidater i torsdag, nu